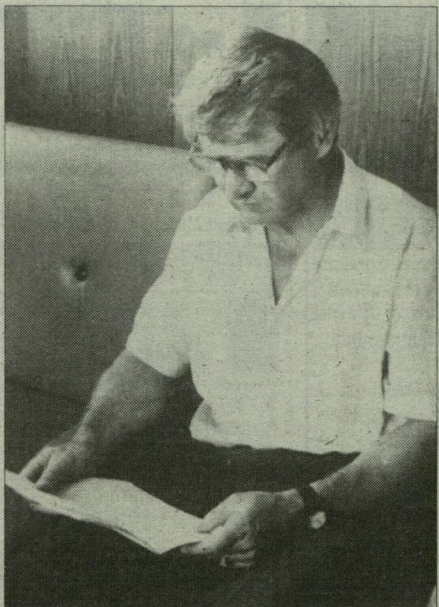

Az ésszerűen gondolkodó ember, ha szegény, ha gazdag, megnézi, mire fordítja pénzét. Ugyanakkor vannak olyan szükségleteink, mint az ivóvíz is, ami mindenképpen abba a kategóriába tartozik, amelyről nem mondhatunk le. Az viszont mégsem mindegy, mennyiért biztosítják számunkra. Különösen ma nem, amikor az infláció, a kormány megszorító intézkedései egyre több terhet raknak ránk. Erre is hivatkozott az a telefonáló (név és telefonszám a szerkesztőségben), aki Kistelek és néhány környékbeli község vízdíjának emelkedése, illetve egy korábbi, előnytelenül megkötött szerződés következményeire panaszkodott. A közérdeklődésre is számot tartható ügy nyomába eredve pedig kiderült: a Szentesi Víz- és Csatornamű Vállalat megszűnésével, 1994. július 1-

jétől megalakult a kisteleki székhelyű Közütemi Szolgáltató Kft., amely azóta is gondoskodik nyolc település vízellátásáról. Nemrég azonban bombaként hatott az a bejelentés, hogy a kft. még az idén – majd januártól ismét – árat akar emelni. Ugyanakkor a tulajdonos önkormányzatoknak tudomása volt arról, hogy a kft.-be annak idején be nem lépő községekben, így például Szatymazon és Bakson – két különböző szolgáltató cég – csupán 39 forintot kér a víz köbméteréért, míg a Közzszolg Kft. 44,30 forintot, plusz az áfát. Néhány képviselő-testület természetesen – a lakosság érdekeit szem előtt tartva – nem tudta szó nélkül elfogadni ezt a tényt. Elsőként a csengeleiek kívántak utánajárni a magasabb díjtétel okainak. Erről Sánta Ferenc polgármester a következőket mondta:

Sánta Ferenc: A lakosság érdekeinek képviseletétől nem tekinthetünk el.

A csengeleiek ragaszkodnak az olcsóbb vízzolgáltatáshoz. (Fotó: Somogyi Károlyné)

– Mivel a társasági törvény lehetővé teszi, hogy a tulajdonosok közül bárki, vagy pedig meghatalmazottja betekintszen a kft. könyvelésébe és arról tájékoztassa megbízóját, ügyvédi irodán keresztül kértünk fel egy szakértőt, vizsgálja meg a kft. gazdálkodását. Ahhoz ugyanis, hogy a javasolt ár-emelésről dönhessünk, tudnunk kell, reális-e az, hiszen a lakosságnak egyáltalán nem mindegy, mennyiért jut hozzá egy köbméter vízhez. Erre egyelőre a nyolc érintett település közül öt volt kíváncsi. Ám a minket képviselő könyvszakértő a második alkalommal már nem kapta meg a kft. ügyvezetőjétől a kért dokumentumokat.

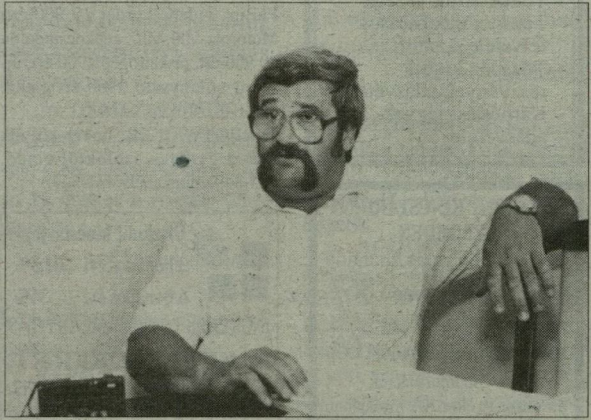
■ **Milyen indokkal tagadták meg a vizsgálódást?** – tettük fel a kérdést Nagy Ferencnek, a Közzszolg Kft. ügyvezetőjének.

– Egyrészt mert a könyvvizsgáló korábbi látogatásakor már megkapta a '94. évi mérleg, valamint az apportlista másolatát, illetve mert az ügyvel kapcsolatban egy taggyűlést kívántam összehívni. Ezenkívül Csengele képviselője ugyanazzal a megbízólevéllel, de nem egyedül, hanem a feleségével érkezett, akinek viszont nem volt felhatalmazása arra, hogy együtt nézzék át az üzleti titkokat is érintő teljes könyvvezetésünket. Ezzel nemcsak mi, de a tulajdonosok egy része sem értett egyet.

■ Nyolc közül öt település már tiltakozik ■ Ki „etette, eteti meg” az önkormányzatokat? Kigyózó vízdíjak szorítása

Nagy Ferenc ügyvezető szerint a ráfordítási költségek csökkentésének is van határa.

Hatékony Endre: Hatékony üzemeltetéssel tudunk Bakson 39 forintért vizet szolgáltatni – mondja Gajzer Endre. (Fotó: Karnok Csaba)

■ **Csengele és társai igényét viszont nem más, mint az áremelési tervet előidéző okok motiválták.**

– A köbméterenkénti 44,30 plusz áfa fizetési díj 1993. október 1-je óta van érvényben. A közel két év alatt igyekeztünk megkímélni a fogyasztókat az infláció, az energiaár-emelések következményeitől, a tulajdonosok kérésére pedig egyelőre szervezeti változásokkal próbáljuk csökkenteni kiadásunkat, és elkerülni a vízdíj emelését. De '96-ban vissza kell térni a költségráfordítá-

sok vizsgálatára. Ezzel kapcsolatban azonban hangsúlyozni szeretném: a körülmények kényszere, és nem a profitra törekvés indokolja ennek szükségességét. Egyébként felmerült az a lehetőség is, hogy az önkormányzatok az eddigi egységes ár helyett különböző szempontok, igények alapján eltérő vízdíjat fizetnének.

■ **Mindezt elfogadva is, érthetetlen, miként tudja némely cég lényegesen kevesebb pénzből teljesíteni ugyanazt a feladatot.**

Sőt, úgy tűnik, van igaz-

ság alapja annak a véleménynek is, mely szerint a kft. az önkormányzatokra nézve előnytelen feltételekkel jött létre, hiszen azok csak jelentős anyagi áldozat árán bíznának másra a vízzolgáltatást.

– A társasági szerződés, illetve az üzemeltetési megállapodás – melyet az önkormányzatok egymás között és a kft.-vel kötöttek – létrejöttékor fontos szempont volt, hogy egy-egy település ne léphessen ki úgy a kft.-ből, hogy – például az ezen okból elbocsátandók végkielé-

gítése miatt – annak kárát a maradék lássák. Ezenkívül azt hiszem, nem vitatható: a minőségi követelmények maximális betartása szakemberi igényekkel, illetve költségekkel jár.

Mivel a vízdíj nagyságára vonatkozó érvek nem voltak igazán meggyőzőek, felke-restűk a baksi vízművet üzemeltető céget is.

■ **Az önkormányzatok igen csábító ár kétélyeket ébreszthet bárkiben, hogy mindegyik esetleg az alacsonyabb szolgáltatási színvonal miatt van lehetőségük.**

– Erről szó sem lehet – szögezte le rögtön a szolgáltató cég képviselője, Gajzer Endre szaküzemelnök –, az ivóvízellátást ugyanis szigorú előírások szabályozzák. Mi pedig rendelkezünk végleges vízjogi üzemeltetési engedéllyel, amelyet az ÁNTSZ és az Atiköfe vizsgálata, illetve jóváhagyása alapján az Ativizig adott ki számunkra. Az általunk meghatározott köbméterenkénti 39 forintos vízdíj pedig azért nem ráfizetéses, mert nemcsak korszerű technológiával dolgozunk, de létszámgazdálkodásunkban is a hatékonyság dominál. Nálunk nincsenek nélkülözhető emberek, mindenkinek konkrét feladata van. Ugyanakkor a már említett kötelező szakmai elvárásoknak is – saját jól fel-fogott érdekünkben, mivel cégünk csak így maradhat fenn – eleget tudunk tenni.

Végigkövetve az érintettek gondolatmenetét, sajnos továbbra is a kérdések sora vetődhet fel, nemcsak az újságíróban, de minden logikusan gondolkodó emberben: létezett egykor egy ma-mut szolgáltató vállalat, amelynek megszűnése jogi, vagyoni viták sorát indította el. Mivel a vízellátás biztosítása, sőt 1994. január 1-jétől az árhatósági jogkör ellátása is önkormányzati feladat, a testületek – a nekik fel nem róható szakmai ismeretek hiánya miatt – különböző feltételekkel vállalták fel azt. Akkori döntésük helyességét

csupán az idő igazolhatja, vagy cáfolhatja. A kisteleki Közütemi Szolgáltató Kft. tulajdonosai közül néhányan most úgy érzik: a jelenlegi állapot nem igazán szolgálja a lakosság érdekeit. Ám saját csapdájukba esve – a társasági szerződés értelmében – nem könnyű a lépésváltás. Ehhez vizsgálati hercehurca, az érvényben lévő megállapodás esetleges módosítása szükséges. Bár a lehetőségek sorából nem hagyható ki a szolgáltatást most végző cég költségeinek – ésszerű belső átszervezéssel való – csökkentése sem, hiszen a reklámok nem akarnak mindegyikről kilépni a kft.-ből. Ugyanakkor az is igaz, ha erre rákényszerülnek, legfeljebb hosszadalmas bírósági procedúra után lehet – ha egyáltalán lesz miből – behajtani rajtuk a távozásuk miatti többletköltséget. De vajon mekkora vízdíj mellett tudná ezt a „békát” lenyelni a Közzszolg Kft.? Ha pedig erre a más településeken élők érdekében mégsem szánják rá magukat a vizsgálatot végeztetők, akkor saját választóikkal kerülhetnek szembe, akiknek nyilvánvalóan egy a fontos: anyagi gondjaikat ne tetézzé meg a vízzolgáltatás díjának emelése is! Sőt, feltételezhetően, az áremelés ellen eddig fel nem lépő települések lakói sem örülnek majd, ha emelt áron jutnak az életét nedűhöz.

N. Rácz Judit

Tenger-pince

Szokatlan borospincét használnak egy francia termelő: a tenger. Tízezer palack borát süllyesztette 25 méter mélyre a Vizcayai-öbölben 18 kilométerre a parttól egy titkos helyen remélve, hogy a halak, rákok, moszatok társaságában ízezebbre érik az itóká, mint a szárazföldön. A tengeri borpincés technológiát alkalmazó Jean-Louis Saget szerint az óceán misztikus hatására a bor zamata 1999-re teljeddik ki, csak akkor fogja a felszínre „szüretelni” a palackokat.

Az üvegek dugaszolását extrabiztos viaszrétegekkel oldotta meg, nehogy a borból a tengerbe szivárogjon és a végén netán selejtes „sósbor-szesz” legyen munkája gyümölcse. A próbálkozás egyébként üzletileg sem utolsó, mivel máris elkelt 6 ezer palack elővételben. A tengeri érlelésű fehér borra

elsősorban német vevők tartanak igényt.

Némi előzménye és előtörténete amúgy már van a technológiának: a XVIII. században bordeaux-i termelők rendszeresen „utaztaták” borukat, egészen a Karib-tengerig és vissza, mondván: jobb ízűek a tengerjárta borok, mint a szárazföldön hagyottak.

Saget saját próbálkozásának sikerét elsősorban arra alapozza, hogy „valódi nektár” akadt azok között a borok között, amelyek csaknem kétszáz évet töltöttek a tenger fenekén, egy 1789-ben elsüllyedt hajó roncsában, s amelyeket 1984-ben hoztak a felszínre.

Saget véleményét erősítette meg egy volt borkóstoló világbajnok, az ugyancsak francia Philippe Faure-Brach. A francia TFI tévécsatornának elmondta, hogy a tengerben pihent borok zamata összetettebb, ásványi-zetben gazdagabb, színlük pedig kicsit zöldebb. A kóstolómester arról nem szólt, hogy a szárazföldön tárolt borok „szárazabbak-e”... (MTI – Panoráma)

Argentína dermesztő tele

1976 óta nem esett ekkora hó Argentína déli tartományában, mint az elmúlt 40 napban: a hó magassága helyenként elérte vagy meghaladta a 2 métert. Patagónia néhány vidéke immár ötödik hete elzárva él a külvilágtól. Az Argentín Polgári Védelem és a légierő egységei repülőgépről élelmet és gyógyszereket dobnak le a jégtornyóval a hófogságban szenvedő települések lakosainak. A rendkívüli hideghullám következtében eddig 14 ember halt meg. Több déli városban rendkívüli állapotot rendeltek el. Szünetelt az oktatás, az üzletek csak rövid időre nyitnak ki, néhány helyen ingyen osztják az egyébként drága tüzelőt a rászorulóknak.

Az állatállomány vesztése is nagyok, a magas hótakaró miatt a déli terület juhtenyésztései nem jutnak táplálékhoz. Délen, így Neuquen, Rio Negro, Chubut, Santa Cruz tartományokban lefagytak az alma-, a körte- és a szilvafák, valamint az őszibarackosok is.

■ Az elmúlt három és fél év alatt 84 alkalommal következett el merénylet orosz kereskedelmi bankok vezetői és munkatársai ellen. Összesen 46 esetben tragikusan végződtek a támadások.

A bankárokat nem kímélik sem Moszkvában, sem Szentpéterváron, sem a Don menti Rosztovban, sem Nalcsikban, sem Kazanyban... A felsorolást még hosszán lehetne folytatni, hiszen a gyilkosságok az egész ország szövevényét nem kimondottan kedvelő igazságügyi hatóságok akadályozzák a bankárok ellen elkövetett bűntettek tényeinek és statisztikai adatainak nyilvánosságra hozatalát” – írja a szövetség biztonságügyi szolgálata egyik jelentésében.

■ Azok akarunk maradni, amik vagyunk! Ez a jelmondata az augusztus 12-én és 13-án Balástyán (Tanya 374.) tartandó szittyatalálkozónak. A kétnapos rendezvényen szervezői előzetesen 19 témát jelöltek meg, amelyekről a résztvevők előadást hallgatnak, illetve vitát folytatnak. Így például az első napon kerül sor Siklósi András bevezető előadására,

Bankárgyilkosságok Oroszországban

A legújabb nyilvánvaló példa Ivan Kivelidi tragikus halála. A Roszbiznesz-bank ügyvezető igazgatója, aki egyben az orosz üzletemberek tömörítő Kerekasztal és a Szabad munka nevű párt elnöke, a VIP-klub vezetője is volt, pénteken délelőtt halt meg. Erre a sorsa jutott csütörtökön 35 éves titkárnője is, akit szérdán szállítottak kórházba. A boncolás eredménye szerint a halál oka kadmiummérgezés volt. A közismert és befolyásos üzletembert eddig meg nem erősített, de gyakorlatilag teljesen biztos hírek szerint szintén megmérgezték. Kivelidit már kedden kórházba vitték, s

csak a gondos ápolásnak „köszönhetően” élt pár napig. Az egyébként krónikus vesebeteg szenvedő üzletember két napig feküdt kórházban.

Bár hivatalos nyomozás még nem indult, s a boncolás eredménye előtt az igazságügyi szervek, valamint a bankárok is óvakodnak nyíltan merényletet kiáltani, a találgatás már megindult arról, hogy vajon kinek állt érdekében Kivelidi meggyilkolása.

Az Izvesztijja írása szerint a főleg gazdasági-politikai tevékenységű Kivelidi a harcok szószólója volt a bankárok védelmének. A Kerekasztal elnökeként élesen bírálta az igazságügyi hatósá-

gok tehetetlenségét; Oleg Kantor, a Jugorszkij Bank elnökének nemrégiben történt meggyilkolása után még a kereskedelmi bankok sztrájkját is kilátásba helyezte.

Szakértők szerint nem kizárt, hogy Kivelidi belharok áldozatává vált. A legutolsók nagy konfliktus, amelynek Kivelidi is tevékeny részese volt, a Kerekasztal és a 8 vezető kereskedelmi bank között tört ki a kormány 9 milliárd dolláros hitelkérelme miatt. Kivelidi hevesen ellenezte a hitel nyújtását. Hasonló küzdelem dúlt a két bankárlobby között Tatjana Paramonova, a jegybank ideiglenes elnökének végleges kinevezése ügyében.

Szittyatalálkozó Balástyán

amely a Patkányok köztársasága – vagy egy köztársaság a fől számolás előtt címet viseli, majd Balczó András Fölzabadulásunk esélyei, Király B. Izabella Magyarország jövője és az

ifjúság címmel tart előadást. Sőt lesz továbbá a magyar rovásírásról, őstörténetkutatásunk legújabb eredményeiről, a honfoglalók ruházatáról, fegyvereiről és életmódjáról, valamint arról is, hogy

miért nemult el a nemzeti emigráció a választások után. Az első vonalon Apa és fia címmel közös költői estet tart Siklósi János és Siklósi András. Augusztus 13-án ópusztaszeri programmal folytatódik a találkozó, s ennek programjában szerepelnek ünnepi beszédek, a nemzeti ifjak eskütétele, kosztóruzás és a Fesztly-körkép megtekintése is.